

Kristian Jensen (V):

Jeg kan ikke undlade at bemærke, at end ikke hr. Ole M. Nielsens indlysende spørgsmål fik vi et svar på fra hr. Ole Vagn Christensen.

Indgreb på arbejdsmarkedet er ikke noget, vi tager let på fra Venstres side. Det er noget, som vi overvejer nøje, og vi forsøger alle andre udveje, inden vi træffer beslutning om at stå bag forslag om indgreb på arbejdsmarkedet.

Andre veje er da også blevet forsøgt i de konflikter, som har affødt dette forslag: Der har været mæglingsmøder mellem stridende parter, og der har været afgørelser i Arbejdsretten, hvor det nuværende grundlag har vist sig at være for tyndt til at leve op til, hvad Venstre anser for retfærdigt.

Derfor har Venstre besluttet at foreslå ændringer i lovgivningen om arbejdsmarkedsforhold – ikke af lyst, men som en sidste udvej for at forsvare nogle af de rettigheder, vi mener bør være umistelige. Det er retten til at organisere sig i den fagforening og under den overenskomst, som et flertal af de ansatte i en virksomhed kan blive enige med arbejdsgiveren om, og det er retten til at beslutte i fællesskab at være dækket af en overenskomst, som ligger uden for LO og DA. Det er simpelt hen retten til at have andet end monopol på arbejdsmarkedspolitikken i Danmark.

Venstre, De Konservative og Kristeligt Folkeparti vil ikke længere sidde passivt hen og se på, at store organisationer presser overenskomster bort på trods af, at disse overenskomster er indgået efter ønske fra og med accept af et klart flertal blandt de ansatte på virksomhederne. Vi vil ikke acceptere, at man kan tryne retten til at indgå overenskomster, som et flertal af de ansatte er tilfredse med og glade for, blot fordi man er stor nok. Den slags regler hører hjemme i junglen og ikke på det danske arbejdsmarked. Derfor fremsætter vi et forslag om, at det ikke skal være muligt for et mindretal at blokere en virksomhed, der har indgået en overenskomst, som flertallet af de ansatte er tilfredse med.

Det er ikke et forslag, som beskytter arbejdsgivere, der overhovedet ikke vil indgå overenskomst. Det er ikke et forslag, som beskytter arbejdsgivere, hvis et flertal af medarbejderne er utilfredse med overenskomsten. Det er alene et forslag, der beskytter retten til, at et flertal kan indgå den overenskomst, det ønsker, uden at andre kan tvinge eller blokere det til at arbejde under andre overenskomster, og dermed er det faktisk også et forslag, der forhindrer arbejds-

givere i at indgå overenskomster, som underbetaler de ansatte eller behandler dem dårligt. Hvis det var tilfældet, ville et flertal af de ansatte jo hurtigt skifte fagforening og dermed igen få ret til at kræve en anden og bedre overenskomst.

Når vi kigger på de konkrete sager, tager vi os til hovedet over den opførsel, de fagforeninger, der kun repræsenterer et mindretal af de ansatte, har udfoldet. Sagerne drejer sig ikke længere om løn- eller arbejdsvilkår for de ansatte, men om rå magt og styrkeforholdet på arbejdsmarkedet mellem på den ene side de gamle aktører og på den anden side de nye aktører, som har været bedre til at tegne medlemmer. Spørgsmålet i dag og i denne sag er, om vi i Danmark ønsker at give plads til andre end LO og DA. Skal vi have et monopol på henholdsvis arbejdsgivers og arbejdstagers side på det danske arbejdsmarked?

Der er blevet henvist meget til hovedaftalen og Septemberforliget i den foregående ordførers mange indlæg. Men når man tænker på hovedaftalen, og når man snakker om Septemberforliget, er der netop tale om forholdet mellem LO og DA, og om forhold, der var gældende for 100 år tilbage, hvor kampen netop gik ud på at få ret til at være i en fagforening og få ret til at få en overenskomst.

De slagsmål foregår også i dag, men i dag handler det også om, hvilken overenskomst man ønsker at være dækket af, og om man ønsker at have lov til at stå uden for LO og DA's overenskomster. Og hvis man har det ønske, hvis man har den trang til ikke at være bundet af hovedaftalens principper, mener vi fra Venstres side, at det bør være en ret for den enkelte til at kunne stå udenfor, hvis man kan få flertal for det blandt de andre, der er ansat på virksomheden.

Hvis man ikke ønsker, at jungleloven skal herske blandt medspillerne på arbejdsmarkedet, og hvis man vælger at vise respekt for personer, som har valgt overenskomster, der er indgået under andre forbund end LO og DA – ja, så er der kun én ting at gøre, og det er at stemme ja til dette forslag, og det har Venstre selvfølgelig tænkt sig at gøre.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Kristian Jensen nævner tre ting i sin ordførrertale. Han nævner, at det ikke er nogen junglelov, man ønsker, han nævner, at man ikke